

Kutatók éjszakája Pécsen

2016. szeptember 30-án nyolc osztálytársammal, pár kilencedikkel és néhány felsőbb éves diákkal a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kara által szervezett Kutatók éjszakájára utaztunk tanáraink kíséretében (Dávidné Varga Gabriella tanárnő, dr. Vajda János és dr. Kerese Tibor tanár úr).

A délelőtti folyamán négy előadáson vettünk részt. Elsőként egy földrajzi kísérletet mutattak be nekünk, ahol a víz partot pusztító hatásáról beszélgettek velünk. Ezt követően egy informatikával kapcsolatos bemutatót vehettünk részt. Itt arról hallhattunk, hogy a víz szabályozásánál mekkora szerepet tölt be a technológia. Az „informatika óra” után egy hosszabb ebédszünet következett. A szünetben az ebédlő melletti aulában egy koncertre készülő zenekar szólampróbáját tekinthettük meg.

Ezután a fizikai kísérletek következtek. Érdeklődve figyeltük, amint az egyetem tanárai egy házi készítésű lávalámpát, a hang sebességét, a folyékony nitrogént, és személyes kedvencemet, a száraz vizet mutatták be. A délutánt egy rendhagyó kémiaórával kezdtük. Az előadó hölgyek szintén a víz különös tulajdonságairól adtak számot, majd olyan kísérleteket szemléltettek, ahol a víznek minden egyes esetben más-más szerepe volt.

Három óra után kezdődött a „valódi” kutatók éjszakája. Réka, Aletta és jómagam átmentünk az egyetem Általános Orvostudományi Központjába. Itt először is az Anatómiai Intézetben vettünk részt egy boncoláson. Kezdetben emberi szerveket néztünk meg közelebbről. Az előadás második felében pedig már egy egész holttestet szemlélhettünk meg. A bonctermi foglalkozást követően egy kutatólaborban voltunk, ahol egereken és patkányokon mutattak be gyógyíthatatlan emberi betegségeket (Parkinson-kór, depresszió, PACAP). Az egyetemi hallgatók kutatásaikban pedig ezeket próbálták a betegségek kezelésére gyógymódokat találni. A rágcsálókon kismértékű javulást tudtak kimutatni, és abban reménykednek, hogy a jövőben ezeket embereken is lehet majd alkalmazni.

Az este folyamán még szemügyre vehettük az emberi szájüreget, szemet és fület részletesebben, ezt követően pedig a gerincoszlopot, az ízületeket és a medencecsontot. Ezek azonban már nem valódi szervek voltak, hanem preparátumok.

Ezután visszamentünk a TTK-s részre, ahol még volt időnk megnézni két, olimpián is részt vett hallgató vívóedzését. Este negyed 9-kor indultunk haza. Mikor már kifogytunk a mondanivalókból, barkochbát játszottunk a végzősökkel.

Erről az útról sok élménnyel tértünk haza. Nekem nagyon tetszett az egész nap, de a legnagyobb élményt a fizikai kísérletek és a boncolás nyújtották.

Lóka Eszter 10.B